مسئولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

محمدصالح گردش ۲۰۲۵/۰۵/۲۸

چکیده های پراگنده قلم

چکیده های پراگنده پیشنیان رفتند، اما زندگی ادامه یافت ما هم می رویم و زندگی ادامه خواهد داشت. "پروین اعتصامی" چه زیبا سروده بود :خیره نگرفت جهان رونق من بگرفتش ز من و بر تو سپرد این پروسه با شادی و گریه ادامه داشته و ادامه خواهد یافت. وقتی طفلی بدنیا می آید، پیهم گریه می کند ولی در فرهنگ ما، وابستگان آن طفل لبخند می زنند و به پیشوازش شادی و نشاط و پاکوبی می کنند و وقتی فردی می میرد، شیون و گریه و مویه براه می اندازند.
برعکس این رسم و روش، سرخپوستان امریکا را رسم بر آن بود که وقتی فردی از دنیا می رفت، شادی و سرور و پایکوبی راه می انداختند و معتقد بودند که فرد مذکور دو باره بدامان پر مهر مادر، یعنی طبیعت برگشت. این رسم و اعتقاد را مردم "کاسپی" که در ایام باستان در کرانه های دریای کاسپین می زیستند، نیز داشتند چنانکه مرده های شانرا در بستر طبیعت و در مکان های بلندی می گذاشتند تا خورده حیوانات و پرندگان وحشی گردد و به آن شکل دو باره به داماان مادر طبیعت برگردد. این رسم در گذشته ها که در میان مردم و اهالی نورستان ما نیز موجود بوده، تا هنوز در میان مردم "کلاش" یا "کلشه" که در ضلع چترال کشور پاکستان در همجواری ولایت نورستان بسر می برند، ادامه دارد. چنین باور را در دیدگاه های شادی پسندانه عمرخیام و حافظ شیرازی نیز می توان پیگیری نمود، ولی از همه واضح تر، وحشی بافقی یکی از شاعران بزرگ غزل سرا این دیدگاه و بینش را به وضاحت بیان داشته است :

روز مرگم هر که شیون کند از دور و برم دور کنید
هـر که را مست و خـراب از مـی و انگـور کنید

مرد غُسال مرا مست شرابش بدهید مست مست از همه جا حال خرابش بدهید بر مزارم مگذارید بیاید واعظ پیر میخانه بخواند غزلی از حافظ جای تلقین به بالای سرم دف بزنید شاهدی رقص کند جمله شما کف بزنید.

آرشیف: مطالب نشر شدهٔ محترم محمدصالح گردش

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له راالیرلو مخکي په ځیر و لولئ